

Chutnáš mi mátovým čajem
A stále si mi tajemstvým
Vím že si jen tak hrajem
náhodná přátelství
a napadáš mě stále víc
Bludičko z průhonic

Tma není jen absence světa
těsně po probuení
I stín je mým vlastním vtělením
Opouštím tě

Né navždy ale pro tuhle chvíly
Jen vraždí noc a my dva jsme si zbyly
A to tě děsí

Já bytost z ohnivého cukru

ukrutně lhostejná
Já duch v tvým průhonickém bunkru
je ceze veřejná

Kým jsem pod tvou peřinou
když myslím na jinou

Čas není jen podivný pocit
viny z oslnění
I vým ,že splýn nejde dostat do peřiny
Odpouštíš mi

Né navždy ale pro tuhle chvíly
žijem každý tak jak jsme si snily
ale věřím ti

Sme otroky slov a předsevzetí
a průtrž mračen nás žene do zajetí
A prostředky co účel světí
znás dělaj dospělý ze slušných malých dětí
a neodbytná bytná klepe na dveře
Za ní my dva spějem k nevěře

Zdalipak Dospějeme..